

7 de zondag van Pasen 2024

Eerste lezing uit de Handelingen van de apostelen.

In die dagen stond Petrus op temidden van de broeders - er was een groep bijeen van ongeveer honderdtwintig personen - en hij zei: `Broeders! Het Schriftwoord moest in vervulling gaan, dat de heilige Geest bij monde van David tevoren heeft gesproken met het oog op Judas, de gids van hen die Jezus arresteerden. Immers, hij werd tot onze kring gerekend en had deel aan onze taak. Want in het boek van de psalmen staat geschreven: Zijn landgoed moet worden tot een eenzaam oord, en niemand mag er wonen; en ook: Iemand anders moet zijn ambt overnemen. Daarom moet er van de mannen die steeds met ons zijn opgetrokken, al die tijd dat de Heer Jezus onder ons verkeerde, vanaf het begin, vanaf de doop van Johannes, tot de dag waarop Hij van ons is weggenomen, van hen dus moet er één samen met ons getuige worden van zijn opstanding.' Ze stelden er twee voor: Jozef Barsabbas, bijgenaamd Justus, en Mattias. Ze spraken dit gebed uit: `Heer, U die het hart van alle mensen kent, wijs aan wie van deze twee U hebt uitgekozen om in ons apostolisch werk de plaats in te nemen die Judas heeft verlaten om zijn eigen weg te gaan.' Daarop lieten ze hen loten, en het lot viel op Mattias, en zo werd hij aan de elf apostelen toegevoegd.

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

Jezus sloeg zijn ogen ten hemel en bad: Heilige Vader, bewaar hen in uw naam, die U Mij hebt toevertrouwd, opdat ze één mogen zijn zoals Wij.

Zolang Ik bij hen was, was het mijn taak hen te bewaren in uw naam, die naam die U Mij hebt toevertrouwd; Ik heb over hen gewaakt, en geen van hen is verloren gegaan, behalve degene die verloren moest gaan, opdat de Schrift in vervulling zou gaan. Nu kom Ik naar U toe, maar terwijl Ik nog in de wereld ben, zeg Ik dit alles opdat ze volkomen vervuld mogen zijn van mijn vreugde. Ik heb hun uw Woord doorgegeven, en de wereld is hen gaan haten, want ze zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben. Ik vraag U niet hen uit de wereld weg te nemen, maar hen te behoeden voor de macht van het kwaad. Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben. Maak hen toegewijd aan U in de waarheid; uw woord is waarheid. Zoals U Mij naar de wereld hebt gezonden, zo heb Ik hen naar de wereld gezonden, en voor hen wijd Ik mijzelf toe aan U, opdat ook zij U toegewijd zullen zijn in de waarheid.

Overweging

Het zal je al wel overkomen zijn dat iemand gestorven is maar dat je niet wist dat jouw laatste bezoek aan hem of haar de laatste keer zou zijn. En toen dat zo was, maakte je jezelf misschien verwijten dat je die laatste keer geen belangrijker dingen had besproken. Afscheidsgesprekken zijn namelijk heel kostbaar. Ze zijn het moment om genegenheid, liefde, dankbaarheid en zorgen uit te spreken. Het evangelie van vandaag is zo'n afscheidsgesprek van Jezus met zijn leerlingen en aan het einde daarvan doet Hij een groot gebed tot zijn Vader. En daarin staat liefst negen keer het woord 'Wereld'. En met die wereld bedoelt Hij de mensen en krachten die gekant zijn tegen God. En Jezus bezweert zijn volgelingen om in die Wereld te zijn, maar niet van die wereld te zijn. En Hij maakt hen duidelijk dat ze te maken zullen krijgen met die wereld en net als Hij erdoor verworpen zullen worden.

Toen ik jong was leek de wereld veel simpeler dan nu. Want de krachten tegen God konden veel simpeler worden geïdentificeerd. Dat waren toen namelijk de communisten. Althans volgens de Spekpater. Op de lagere school heb ik nog geleerd dat Albanië een atheïstisch land was waar God officieel dood was verklaard en ik stelde mij voor dat dat een land was waar alleen maar distels en doornstruiken groeiden. En dat je daar geen zuurstof maar alleen maar koolmonoxide inademde. We konden onze angsten toen gemakkelijker beschrijven en lokaliseren. Wellicht was het toen niet zo eenvoudig en dat is het nog steeds niet. De wereld, zoals Johannes die in zijn versie van het Evangelie beschrijft, is veel dichterbij ons. We worden erin ondergedompeld en allerlei waarden en onwaarden hebben elke dag invloed op onze alledaagse manier van leven en op die van de generaties na ons. Ouders zijn vaak heel voorzichtig bij wat zij hun kinderen toestaan om naar te kijken op de televisie. Want vroeger kwam zwaar geweld en expliciet seksueel materiaal er pas op als de kinderen naar bed waren, maar nu komt het op alle mogelijke momenten voor en gaan de ouders soms naar bed voor hun kinderen. Om nog maar te

zwijgen van wat die kinderen ongecontroleerd op sociale media en het internet vinden.

Maar het zijn niet alleen de kinderen die door de soms onzichtbare invloed van de wereld in het leven getroffen worden. We leven in een tijd, waarin het heel gewoon is om jezelf op de eerste plaats te zetten, je eigen comfort, je bezittingen en hoe je er uit ziet. Onbewust en bewust nemen de 'waarden' van de wereld voortdurend onze eigen handelingsbekwaamheid over. En worden we aangezogen door de prioriteiten van de wereld. Het is een hele uitdaging om elk dag in ons doen en laten de manier van leven van Jezus te laten zien. Maar het kan toch niet de bedoeling zijn om 6 dagen je huik naar de wind te hangen van wat het oppervlakkige consumentendom en de uitgeholde moraal ons opdringen en dan op zondag je geloof in een andere manier van leven te belijden.

Jezus' gebed aan tafel met zijn leerlingen is hetzelfde gebed dat Hij ons vandaag biedt: we mogen leven in de wereld, maar ons er niet aan overgeven. Hij bidt dat we worden toegewijd aan God in de waarheid, om in de wereld te leven en te getuigen van Jezus' manier van leven, die voor ons de waarheid is. Laten we onszelf straks niet verwijten dat we dat laatste gesprek met Hem gerateerd hebben.

© Ronald Sledsens